

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

”Syng for Herren, pris hans navn...” / Homofili, menneskeverd, bibelbruk og kirkens enhet / Fortapinga - og det vi ikkje veit / Kva med kateketane? / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Kristi Himmelfartsdag/17. mai - Hilde Barsnes

6. søndag etter påske - Ernst-Modest Herdieckerhoff

Pinseaften - Kjell A. Skartseterhagen

- Sentrum i lovsang og tilbedelsen er - å sette Gud i sentrum.

”Syng for Herren, pris hans navn...”

Jeg er skeptisk til lovsang. Men jeg vil ikke la meg selv slippe unna så lett. Noen ganger er det skikkelig fint og gøy å synge lovsanger. Gode venner har lovsang som en svært viktig del av trospraksisen sin. Det funker jo. Eller -

det kommer vel an på hvem som vurderer? Hvem bestemmer hva som er bra musikk? Hvilket gudsbilde får vi gjennom lovsangen? Hva er egentlig lovsang - hvilke sanger/salmer kan kalles lovsang? Eller handler det mer om

band og hender i været? Denne lederen er et samarbeidsprosjekt med gode venner og kolleger som jeg er enig og uenig med - og den er et produkt av utfordringen: Hva gjør presten (og kantoren) hvis presten (og kantoren) har et litt problematisk forhold til lovsang (på det teologiske/språklige/musikalske/emosjonelle e.l.-plan), og det samtidig er det de unge voksne og ungdommene ønsker mest å synge?

Lovsang er et begrep, som jeg opplever i stor grad forbindes med en egen sjanger, og til dels en egen møtekontekst og møtekultur. Salmer i salmeboka med litt gammelmodig språk, mange vers og tung 1700-talls melodi som priser Gud for Guds storhet - enten det nå er i tiltale eller i omtale - kalles ikke lovsang. Taize-sanger kalles ikke lovsang. Iona-sanger kalles ikke lovsang. Lovsanger er primært engelskspråklige sanger, med korte enkle vers og refrenger, uten den helt store melodien, hvor Gud utelukkende omtales i mannlige hersker-kategorier og det snakkes mye om mine sterke følelser overfor Gud med et intim-språk som jeg ikke nødvendigvis selv har dekning for. Eller er det bare en fordom?

Jeg googlet ordet og fikk 173.000 treff på 0,3 sek. En rask gjennomgang av noen av dem både bekreftet og nyanserte noen fordommer. På oase.no ligger for eksempel denne introduksjonen til lovsang, skrevet av kapellan Svein Høysæter:

"Hva er lovsang ?

- **Sentrum** i lovsang og tilbedelsen er - å sette Gud i sentrum. Vi trenger stadig å sette **fokus** i vårt kristne liv. Når vi fester blikket på Jesus, blir livsperspektivet annerledes. Vi **fester blikket** på den han *er*, og det han har *gjort* for oss. Rett fokus er også noe av det som gjør lovsangen til et mektig, åndelig våpen djevelen ikke kan stå seg mot.

- **Gud er verdig vår lovsang!** Vi gjør det ikke bare når vi er glade (Jak.5.13), men vi søker å gjøre det til en *livsform* fordi Gud er verdig vår tilbedelse alltid. (Åp.4.11). Nattverdliturgien minner oss om dette: "*Verdig og rett er det at vi alltid og alle steder takker deg.....*" Selv i fengselet

sang Paulus og Silas lovsanger til Gud (Ap.gj.16.25)

- **Lovsang er en hjertesak.** Bibelen utfordrer oss til å "*synge og spille av hjertet for Herren*" Ef.5.19. Vårt innerste rom utfordres til hengivelse og overgivelse gjennom tilbedelsen. Lovsangen er en nådig gave til den som ønsker å uttrykke sin kjærlighet til Gud slik det første og største bud taler om: *Å elske Gud av hele sitt hjerte, all sin kraft, hele sin sjel, og all sin forstand.*

- **Bibelen inviterer oss til et mangfoldig uttrykk** i lovsangen. Vi finner ulike musikalske uttrykk (Sal.150) og kroppslige uttrykk i Bibelen, og vi er frie til å velge våre egne uttrykk - som tegn på at hele mennesket og hele skaperverket inviteres med i tilbedelsen."

Dette er gjenkjennelig for langt flere enn lovsangsentusiastene, selv om noen av oss ville valgt andre ord

her og der. Utfra denne introduksjonen faller også Bjørn Eidsvåg, "Fall til ro", spirituals og andre ting som vi drev og sang på leir da jeg selv var tenåring, inn under lovsangs-begrepet. Også Taize og Iona-impulsene mange av oss har hatt glede av de siste årene.

Men når Høysæter går videre (annen tekst på samme nettside) og snakker om lovsangen som "stevnemøte" og brud-brudgom-metaforikken som helt sentral i forståelsen av lovsang, oppleves det mer trøblete. Ikke fordi det ikke i og for seg er bibelsk språk. Men blant annet fordi det i dagens kontekst (i den grad den kan beskrives i entall) - i en kultur med dels mye sex på hjernen, dels en helt annen bevissthet og åpenhet enn før relatert til seksuelle overgrep - ikke uten videre fungerer godt. Jeg har definitivt et veldig annerledes forhold til Jesus enn til mannen min, og jeg har med meg for mange stemmer fra mennesker jeg har hatt i sjelesorg som opplever et slikt språk om Gud og vårt forhold til Gud som svært problematisk. Lovsangen gir ut fra min riktignok litt spede erfaring lite rom for undringen, klagen, hverdagen og de mange forskjellige Gudsbildene som Bibelen gir oss. Det blir mye seier, mye konge, mye superhelt, mye "jeg-elsker-deg-og-kaster-meg-i-dine-arme-Jesus-and-know-you-more-intimate-than-a-lover". Hm.

- De vennene mine som synger mye lovsanger er ikke enige i dette og sier at jeg polemiserer mot et bilde av lovsang som er litt utdatert - og det er i så fall bra, hvis det er sånn! Men for noen av oss i utkanten eller helt i periferien av "lovsangsmenigheten" er det et inntrykk som sitter igjen, også utfra lovsanger som brukes akkurat nå.

Fra en lovsangsvenn kommer følgende innvending: "Det er bom å henge seg opp i og kritisere tekstene i lovsangene. Det er ikke det som er viktig. Det handler om interaksjon med Gud, enkle og følelsesladete bønner som repeteres. Lovsangene har ikke det samme

pedagogiske siktet som salmene har. Og lovsanger skal ikke vare lenge. De holder kanskje 4-5 år og byttes ut med nye. Slik all annen musikk er nå. Det er en demokratisk og inkluderende sjanger - alle kan sette seg ned og lage en lovsang og de er aldri vanskelige å lære og synge. Det er det almenne prestedømme i funksjon. Men det funker best i særskilte sørvestlandske kontekster hvor folk er relativt "innenfor".

En annen erfaren lovsanger sier: "For meg er lovsang en bønn, en slags emosjonell kommunikasjon med Gud, der jeg får være i lyd og kropp. Man repeterer sannheten om Gud og gudsforholdet som man ikke alltid føler, men kjemper for å gripe. Jeg mener ikke Gudsbildet er snevert. Det er som å si at klagesangene er snevre. Det handler om å få bruke de store ordene og lengte etter vissheten de rommer.

Ok. Jeg tar med meg alt dette.

Min erfaring er at folk enten er veldig "for" eller veldig "mot" lovsang. Enten er det nesten det viktigste trosuttrykket deres (og mye viktigere enn forkynnerens tale/preken...) eller så er det noe som virker overfladisk, skremmende, støtende, fordummende.

Vi har vel alle godt av å gå en runde på vårt eget forhold til dette fenomenet/trosuttrykket - enten vi digger det eller ikke. Jeg tenker at litt lovsang er helt fint. Og kanskje skulle vi hatt mer av det i en del av våre gudstjenester, så lenge en økende andel av i hvert fall ung-

dommen/unge voksne er vokst opp med det og opplever at det betyr mye for dem. I hvert fall trenger vi en større variasjon i det sanglige uttrykket enn mainstream salmebøkene våre hittil kan tilby, selv om det er blitt bredere med Salme 97. Når de fleste lederne i ungdomsarbeidet er rekruttert fra organisasjons-sammenhenger hvor lovsang er det som er vanligst, og de fleste festivaler og leirer utenom kanskje "Ny norsk kirkesang" sin har alt-overveiende de samme lovsangene på menyen (dette er muligens en fordøm?) - så er det også dette konfirmantene lærer og vil synge. De synes det er kult å synges lovsang, men sier at de

blåser i teksten. Dessuten er de vant til store og svulstige ord og høy lysfontene-faktor - det ligger litt i hormon-alderen. Men det gjør litt vondt i teolog-øret og sjelesorg-hjertet innimellom. Forresten synes de også "Deg være ære" med rockekomp er helt strålende.

Altså: Lovsang er helt fint.

Men ikke bare det. Og gjerne med et kritisk blikk på teksten, så man får en så stor bredde i Gudsbildet og gudstiltalen som mulig (dette gjelder selvfølgelig alle andre sjangere også!) Dessuten: Kan ikke noen av dere som lager lovsanger (evt. flere av dere enn de som gjør det allerede) lage lovsangstekster som tar både livets mangfold, troens variasjoner og Guds storhet på alvor? Litt mer på norsk, litt mer Taize og Iona, litt mer av konkret klage og glad tillit på samme tid, som i de bibelske salmene.

Uansett hva prester og kantorer mener om dette, må vi tenke igjennom det, sortere tanker og følelser særs godt og ha en bevisst og åpen holdning. Det handler om at store deler av den kristne ungdomskulturen skal kunne føle seg hjemme i og berørt av gudstjenesten - og det er vel en ambisjon for de fleste av oss?

Kan ikke noen av dere som lager lovsanger (evt. flere av dere enn de som gjør det allerede) lage lovsangstekster som tar både livets mangfold, troens variasjoner og Guds storhet på alvor?

SUNNIVA GYLVER
sunniva@gylver.no

Homofili, menneskeverd, bibelbruk og kirkens enhet

TOR B JØRGENSEN – BISKOP/SØR-HÅLOGALAND

Det har kommet mange reaksjoner etter at jeg i flere intervjuer i forbindelse med vigslingen til biskop har uttalt at homofilis spørsmålet for meg dreier seg om menneskeverd. Spørsmål om mitt syn på Bibelen og på bispeembetet og kirkens enhet har også vært reist. Jeg er glad for anledningen til å kommentere disse spørsmålene litt mer utfyllende.

Homofili og menneskeverd

Menneskeverdsspørsmålet dreier seg for meg om hvor man tar sitt utgangspunkt. Det er den som opplever seg som krenket som først og fremst må lyttes til. Når krenkelsen angår menneskers grunnleggende opplevelse av identitet og naturgitte forutsetninger, berører det deres menneskeverd. Vi ser i dag at homofili dreier seg om et slikt grunnleggende identitetsforhold. Det er rimelig ny erkjennelse. I et teologisk språk vil mange i dag kunne formulere at homofiles kjærlighetsevne og samlivslengsel er en gudgitt gave på samme måte som for heteroseksuelle. Det dreier seg om noe vakkert og godt, og om noe sårbart og ømtålig. Det dreier seg om identitet - og menneskeverd. Et språk som problematiserer, sykeliggjør eller forneker denne gaven, oppleves derfor av mange som krenkende. En slik erkjennelse har i dag trengt igjennom i store deler av samfunnet. Homofilt samliv er anerkjent innenfor de fleste samfunnssektorer. Homofili er tatt ut av listen over psykiske lidelser. Lovverket beskytter på forskjellig vis mot diskriminering på grunnlag av seksuell legning. Homofile kan inngå offentlig, ekte-skapsliknende partnerskap. For flere og flere dreier dette seg om elementær respekt for homofiles menneskeverd. Når vi i kirken vegrer oss mot å ta inn over oss dette pers-

pektivet, rammer vi mange homofile, og i tillegg skaper vi store kommunikasjonsutfordringer i forhold til samfunnet rundt oss.

Homofili og bibeltolkning

Krenkende språk

For kirken er Bibelen norm og grunnlag for liv og lære. Mye i Bibelen er preget av sin samtid og vanskeliggjør vår lesning og vår tolkning. Det utsagn vi har i Bibelen om homoseksuelle handlinger er preget av et sterkt emosjonelt og krenkende språk. I hellighetsloven beskrives det at en mann ligger med en mann som styggedom (3 Mos 18,22) og som avskyelige gjerninger (3 Mos 20, 13). I Romerbrevet taler Paulus om vanære av kroppen og om skammelige lidenskaper (Rom 1, 24-27). Til korinterne føres slike handlinger opp i en liste sammen med avgudsdyrkere, tyver og ransmenn (1 Kor 6, 9-11). Kirken har arvet dette affektive språket og brukt det i beskrivelsen av homofili helt fram til våre dager. Vi har reflektert for lite over hvor krenkende disse tekstene kan oppleves, og hvorfor vi i dag ikke bruker slikt språk. En grundigere refleksjon rundt dette, tror jeg vil åpne for en erkjennelse av at det tekstene omtaler må sees i en annen religiøs, teologisk, kulturell og samfunns-messig kontekst enn den vi har i dag. Her kan vi etter mitt skjønn vinne lærdom fra de store sprang vi har gjort for eksempel i forståelsen av kvinners likeverd med menn. Vi har tekster som taler tydelig om kvinners underordning. Dette har vært viktige tekster for å forklare og begrunne en patriarkalsk samfunnsorden. Det har vært provoserende tekster for dem som har sett likestilling som et uttrykk for menneskeverd. Etter en lang og komplisert historie, er disse tekstene i dag i praksis tatt ut av bruk.

Vi taler med frimodighet om kvinners og menns likeverd. I kirken som i samfunnet for øvrig. Slike holdningsendringer til tekster, kan vi lære mye av.

Renhet/urenhet

Også på et annet område er avstanden til den bibelske virkelighetsopplevelse stor. Det gjelder de sterke religiøse følelser som angår renhet/urenhet. Mye av dette er knyttet opp til blod, men også sæd. Det er vanskelig for oss å forstå hvor intens diskusjonen om de jødiske renhetsforskriftene var (Apg 15). Resultatet ble interessant nok at "de kristne søsken av hedensk ætt" ikke behøvde å følge andre forskrifter enn det å holde seg borte fra "kjøtt som var ofret til avgudene, fra blod, fra kjøtt av kvalte dyr og fra hor" (Apg 15,29). Dette dreier seg i utgangspunktet ikke om bekjennelse-signaler, men om å bli urene. Urenhet har sterk religiøs, emosjonell kraft. Her er nevnt i denne sammenheng også fordi sæd har med renhet/urenhet å gjøre. Paulus reflekterer en slik problemverden når han skriver til korinterne om ekteskap mellom kristne og ikke-kristne (2 Kor 7,12-16). I Bibelens syn på sædens hellighet har kirken talt imot så vel onani som prevensjon. Slik taler ikke lenger vår kirke. Vi har ikke den samme religiøst-emosjonelle opplevelseshorizonten. Det har skjedd en grunnleggende endring av vår forståelse av og holdning til seksualitet. Dette åpner for å gå tilbake til Skriften også med den erkjennelse at den ikke sier alt, slik vi har gjort på så mange andre felter. Det gjelder også i forhold til skapelsesberetningene. I dag vet vi at de ikke sier alt om skapelsesprosessen, skaperverket, jorda, himmelen og verdensrommet, slik kirken lenge mente. Slik også med seksualiteten. Samkjønnet samliv, kan vi i dag se som et vakkert uttrykk for skaperverkets mangfold. Et slikt utvidet og inkluderende perspektiv, ødelegger ikke den grunnleggende fortellingen om mann og kvinne og forplantning.

"Brennende begjær"

Paulus har ellers en interessant konsesjon i forhold til sin grunnleggende skepsis til ekteskapet sett i lys av forventningen om Herrens snarlige gjenkomst (1 Kor 7,7). Samtidig understreker Paulus at det er bedre å gifte seg enn å

"brenne av begjær" (1 Kor 7,9). At Paulus foretar en slik praktisk konsesjon, bør vi lytte til. Det er et interessant apropos til de homofiles virkelighet. Anerkjenner vi de homofiles legning, med deres lengsler og "begjær", er det vanskelig å forstå hvorfor ikke dette rådet også skulle gjelde dem. - I det samme skriftavsnittet har vi også de sterkeste bibelordene som forbyr fraskilte å gifte seg igjen (1 Kor 7,10-11). Dette er ord som vår kirke i dag i praksis har satt til side. Vi kan faktisk tillate oss å sette tydelige tekster til side når virkeligheten tvinger oss til det, for å si det negativt eller når virkeligheten åpner for det, for å si det positivt.

Uklar kirkelig praksis

Det er også en stor utfordring i møtet mellom tekst og virkelighet i dag hvordan vi i Den norske kirke i praksis har redusert homofilspørsmålet til et spørsmål om vigslede stillinger. Det taler tekstene ikke noe om. Det er påfallende at dette bare i liten grad har vakt diskusjon. Her er det betydelig forskjell sammenliknet med kvinners likeverd. For vi har tekster som synes å forby kvinner å tale offentlig. Kirken har tatt konsekvensen av det i århundrer. Prestetjenesten har vært forbeholdt menn. I dag anerkjennes kvinnelig preste-tjeneste på linje med mannlig i vår kirke på tross av disse tekstene og denne historien. Det vanskelige ved dagens kirkelige praksis i homofilspørsmålet, er at vår kirke faktisk har anerkjent homofilt samliv, ikke bare i stor-samfunnet rundt kirken, men i kirken. Homofilt samlevende velges til tillitsverv og ikke-vigslet lederfunksjoner i menighetene. Dette er viktige framskritt, men gjør det ikke mindre smertefullt for dem som opplever kall til vigslet tjeneste. Å bli nektet slik tjeneste oppleves inkonsekvent og uten klar teologisk begrunnelse, og en kan derfor hevde at det er diskriminerende. De forsøk vi gjør på å komme dette i møte ved å vigsle homofile, men forutsette at de ikke inngår partnerskap, bærer i seg så mange muligheter for personlig og kirkelig konfliktstoff at det lett fører til klassisk fortielse. Søknadsskriving, jobbintervjuer og ordinasjonssamtaler blir steder hvor homofile kan oppleve seg krenket. Spørsmål om seksuell identitet og eventuelt om partnerskap er sensitive og svært personlige spørsmål.

Bibelsk forankring av ny praksis

Resonnementer langs de linjene vi har antydnet, åpner for å se med nye øyne på homofilt samliv. Finnes det så en positiv bibelsk forankring for slikt samliv? Enkeltutsagn som peker i en slik retning, er ikke lett å påvise. Til det er avstanden mellom Bibelens og vår tids seksuelle virkelighetsbilde for stor. Men nå dreier en bibelsk basert etikk seg om mer enn enkelt ord. Den dreier seg om grunnleggende verdier. Jesus selv understreker en nyorientering av den etablerte måten å bruke loven på med et radikalt fokus på rettferdighet og barmhjertighet. Det medførte for det første nytt blikk for de utsatte gruppene i samfunnet. Jesus talte barnas, kvinnes og de urenes sak. I moderne språk er det mulig å se dette som uttrykk for Jesu engasjement for menneskeverdet. Jesu måte å forholde seg til det utsatte på, ble opplevd som utfordrende i hans samtid. Han sto opp likevel opp for dem. Slik kan kanskje også vi våge å stå opp for de homofiles menneskeverd, selv om det kan føles som truende for dem som ikke finner å kunne anerkjenne deres rett til samliv. Deres usynliggjorte og nedverdiggende historie gjør et slikt språk nødvendig.

For flere og flere har historien lest fra de homofiles side åpnet veien til anerkjennelse av deres lengsel etter å kunne få leve i et trygt, åpent og forpliktende samliv med basis i Jesu bruk av loven, samlet i begreper som barmhjertighet og rettferdighet. Det er fullt mulig å se dette i dyp, indre samklang med for eksempel den sammenfattende oppfordring Paulus gav til menigheten i Filippi: "Alt som er sant og edelt, rett og rent, alt som er verd å elske og akte, all god gjerning og alt som fortjener ros, legg vinn på det!" (Fil 4, 8). I dette etiske univers finner vi grunnlaget for nytenkning når det gjelder homofilt samliv, som kirken også har funnet det mulig å gi kvinnene ny plass i samfunn og kirke.

Kirkens enhet

Også spørsmålet om kirkens enhet kan knyttes til dette nye etiske univers med dets fokus på Åndens frihet, og dens frukter (Gal 5,22). Overgangen fra de jødiske renhetsbestemmelsene med omskjærelsen som det viktigste tegnet, til den nye friheten for de urene "hedningekristne", var dramatisk. Det var en vanskelig og

antakeligvis langsom og langvarig prosess. Vi har vanskelig for å forstå hvor intenst den nye friheten utfordret den tradisjonelle renhetsfølelsen. Kortversjonen av denne prosessen finner i referatet fra det såkalte apostelmøtet i Jerusalem (Apg 15). Det oppsiktsvekkende er at en her kommer fram til en "splittet enighet". De jødekrystne skal fortsette sin praksis mens de hedningekristne ikke skal bli pålagt andre byrder enn "de helt nødvendige tingene", som interessant nok for en stor del virker nødvendig for oss: holde seg borte fra offerkjøtt, fra blod og fra kjøtt av kvalte dyr. Hor er med i denne lista og understreker seksualitetens ren-/urenhets karakter. Kirkens begrunnelse for fortsatt å forstå hor som brudd på Guds vilje, har senere fått en ren etisk begrunnelse. - Paulus tolker møtets resultat som en seier for den nye frihet som nåden gjennom troen på "Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg", gir (Gal 2, 20). I apostelmøtets vilje til å bevege seg inn i nytt religiøst-emosjonelt landskap og til å bevare fellesskapet på tross av forskjellig renhetspraksis og dypt forskjellig teologi, er det mye stoff til ettertanke og inspirasjon når vi står overfor meningsforskjeller som vi opplever truer kirkens enhet og det kristne fellesskap. Det går også an å se engasjementet for de nye kristnes svakhet og at derfor ikke ønsket å legge unødvendige byrder på dem (Apg 15,28). Det er en interessant referanse til at kirkens enhet har som et hovedperspektiv hensynet til "de svake" og deres integrasjon i troens fellesskap. For meg peker dette i retning av at kirkens enhet i dag må inkludere de homofiles virkelighet. Deres tro og deres liv vi må sikre plass i kirken.

Utfordring til kirkens ledere

Det er langs disse linjer vi også i dag bør søke våre løsninger. Det var kirkens øverste ledere, apostlene, som våget å holde fast på enheten i det konfliktfylte landskapet ved møtet i Jerusalem. Det er en utfordring for kirkens ledere til enhver tid å holde visjonen om denne enheten levende. Det er i dette landskapet min forståelse av enheten i Den norske kirke må søkes, i erkjennelsen av at vi med basis vår felles tro på Guds sønn kan avfinne oss med å måtte leve med to syn.

BOKSEMINAR

MED

MAGNUS MALM

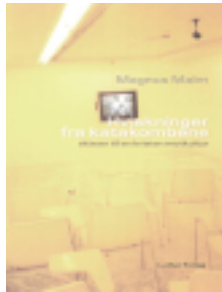
Sted: Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo, Auditorium 1

Tid: Tirsdag 24. april kl 12-14

Tema: Skisser til en kristen motkultur

Samme dag lanseres Magnus Malms nye bok på norsk:

Hviskninger fra katakombene
Skisser til en kristen motkultur

Boken inngår i seminaravgiften på kr. 250. Studenter kr 150.

Seminaret er åpent for alle. Vel møtt!

Luther Forlag

Fortapinga – og det vi ikkje veit

ROLF KJØDE, NORMISJON

Knud Jørgensen svarar i LK 5/07 på den utfordringa eg gav han ut frå ein større fagartikkel i Norsk Tidsskrift for Misjon (NTM). Sidan NTM er lite eigna for debatt, og dessutan dessverre når for få, valgte eg LK som ein bedre eigna arena for ei viktig meiningsutveksling. Jørgensen er ein reflektert missiolog som eg finn god grunn til å gi mitt øre. Når eg utfordra han i LK 3/07, var det ikkje minst fordi eg fann bruken hans av Rom.10 eksegetisk urimeleg. Eg er glad for at Jørgensen signaliserer at han kan ha sett bort frå viktige sider ved både teksten, og også at han melder interesse for å sjå nærare på Rom som misjonsskrift.

Eg registrerer også at Jørgensen er tydeleg på fortapinga sin realitet. Hans markering av dette kan stå som eit motstykke til Sunniva Gylvers teologiske ønsketenking i leiarartikkelen av LK 4/07 der ho tilrår at vi dempar formidlinga av Skrifta sin tale i spørsmålet om frelse og fortaping og hamnar farleg nær apokatastasis. Men bibelsk røyndom blir ikkje oppheva av våre ønske. Korleis kan ein redaktør i LK bere slike tankar til togs utan i det heile tatt å drøfte sjølve gudsbildet og kva Guds vreide betyr?

Til liks med både Jørgensen, Gylver og truleg alle andre kristne formidlarar kjempar også eg med tanken om den evige fortapinga. Truleg gjorde Paulus det også. Han seier i alle fall langt mindre om det enn Jesus sjølv. Men at vi kjempar med spørsmålet, gjer ikkje at vi aktivt skal opne for løysingar som Skrifta ikkje gir oss. Dels må vi forkynne det Skrifta seier. Og dels får vi akseptere at noko vil vere skjult for oss fordi det ikkje er openberra ved Den heilage ande i Guds ord. Ut frå det som ikkje er sagt, skal vi vere varsame med å bygge teoriar

eller løysingar, og vi må i alle fall ikkje ty til vegleing som kolliderer med det som er openberra for oss ved Jesus og apostlane.

Eg ser også dei nyanseringane som Skrifta gir, ikkje minst i Rom når Paulus talar om å skulle dømmast med og utan lova, med og utan Guds spesielle openberring i Skrifta og i Kristus. Men eg vil ikkje dra konklusjonar av dette som ikkje Skrifta sjølv går god for.

Avstanden til Jørgensen er kanskje ikkje stor. Refleksjonane hans er ikkje vanskeleg å følgje, men eg meiner at hans (til liks med Thiesens) neglisjering av "den skjulte Gud" ber i seg ein fare for å flate ut gudsbildet og svekke sjelesorga. Og svekke misjonsmotivasjonen. I alle fall blir det fort slik når, som det kan synes hos Gylver, Guds vreide fell utanfor den teologiske referanseramma. Då blir vi berre ståande tilbake med ein form for teologisk humanisme, slik vi kjenner det frå den liberale teologien.

Jørgensen spør om ikkje ei stram forståing av lov og evangelium kan bli for trangt for breidda i det bibelske gudsbildet. Eg er enig i at vi finn slike avartar, men Luthers lære om "den skjulte Gud" er - saman med ein sterk skapingsteologi - nettopp eit livselement i luthersk teologi og ei utfordring for all trang skjemativering.

Kva med kateketane?

REPLIKK TIL EIN LEIAR – EGIL MORLAND, REKTOR VED NLA BM

Redaktør Vidar L. Haanes tar opp eit viktig tema når han i LK nr 5 spør: *-Hva med kateketene?* Men spørsmålet er om artikkelen uttrykkjer vilje til å stikke fingeren djupt nok i jorda til at saka kjem styrka ut.

Lat meg først melde ei viss undring over kartet som vert teikna over utdanningsmuligheter, frå MF i søraust til KUN i nord. Her i vest, ved NLA BM, har vi jamt og trutt utdanna kateketar, faktisk dobbelt så mange som dei andre institusjonane til saman dei siste åra (og slik har det vore lenge) - tolv på dei 2 1/2 siste åra. Det hadde vore kjekt om Vestlandet var nemnt for noko meir enn det tilbodet som er lagt *ned* i Volda! Same året Kyrkjemøtet vedtok nye kvalifikasjonskrav for kateketar, var eit slikt tilbod NOKUT-godkjend ved NLA.

Frå komande haust tilbyr NLA, i tillegg til den "ordinære" kateketvegen, ei treårig profesjonsutdanning som kyrkjelydspedagog (med like sterkt kristendomsfagleg innhald som den gamle 4-årige utdanninga). Som ein tredje veg etablerer vi dobbelkompetanse som lærar og kateket, i samarbeid med NLA Lærarhøgskolen.

Men situasjonen er kritisk. Alarmklokkene bør ringja når a) heile trusopplæringsreforma styrer forbi kateketane, b) kyrkjelydane ikkje lyser etter slike og c) ein sovande lønnskode for kyrkjelydspedagog (i Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon) brått og med suksess vaknar til liv.

I denne situasjonen har det omtrent same effekt å repetera det gamle kravet om å "satsa på" katekettenesta, som det har å ropa mot nordavinden. Sjølv sagt skal vi satsa! Men tiltaka må etterkvart setjast inn der vi med rimeleg grunn kan forventa resultat. Og vi må ta realitetane i kyrkja på alvor.

Kva realitetar er det?

For det første må vi erkjenne at vedtaket om nye kvalifikasjonskrav var prematurt. Tilvisinga til Kvalitetsreforma var eit ugyldig argument. Denne reforma var ikkje noko trugsmål mot tre-, fire- eller femårs profesjonsutdanningar. Eit forhasta vedtak resulterte i uklare kvalifikasjonskrav, med tilnærma null appell. Men sjølv sagt spela andre agendaer med også her, m.a. det ulykksalige sidesynet til prestetenesta. Resultatet er at rekrutteringa til katekettenesta har stogga opp, og dei desentraliserte tilboda (Volda) har forsvunne. Men det er ikkje for seint å snu.

For det andre må vi ta ungdommen og kyrkjelydane så pass på alvor at vi erkjenner at det er dei som veit kvar skoen trykkjer. Viss det er kyrkjelydspedagogar dei treng, så lat dei få det! Det er mange talent som går tapt, fordi dei ikkje passar inn i stive mønster.

For det tredje må vi erkjenne at kyrkja aldri har teikna kateketutdanninga så innbydande eller gitt tenesta eit slikt innhald, at vi med rimeleg grunn kan forventa at nokon held ut i henne eit heilt yrkesliv. Korleis kunne så mange tru at "ordinasjon" eller det å definera tenesta inn i det kyrkjelege embetet, ville løysa vanskane? Vi treng lettare troppar, eller - alt etter som - tyngre, ved at vi anten gir ei spissa og fokusert utdanning eller ei utdanning som gir kompetanse til vekselbruk, med tilhøyrande fornying og inspirasjon til fortsatt teneste som resultat.

Kanskje det er først då at vi med noko truverde kan seia at vi satsar på kateketane?

SØNDAGSTEKSTEN

Hilde Barsnes, Ernst-Modest Herdieckerhoff og Kjell A. Skartseterhagen

Kristi Himmelfartsdag/17.mai 2007

Lesetekster: Luk. 1:50-53, Fil. 4:8-9

Prekentekest: Salme 121

En sang til festreisene

Salme 121 har overskriften en sang til festreisene. 17. Mai er en festdag, alle kommer pyntet i flotte bunader og sine fineste klær. En dag hele Norge kan feste og glede seg sammen. Samtidig er det Kristi Himmelfartsdag i år, og vi kan kanskje kalle det en festreise også, når Jesus drar tilbake til sin Far etter endt og fullført oppdrag her på jorden. Slik himmelen åpnet seg for han når han kom tilbake til sin Far, slik åpner himmelen seg for oss alle hver dag. Det at himmelen åpner seg er jo verdt en feiring både titt og ofte, at Jesus kom til oss for å vise oss hva sann kjærlighet, barmhjertighet og rettferdighet er. Idealer som er viktige å holde frem på 17. mai.

"Herren er din vokter

Herren skal bevare deg fra alt ondt og verne ditt liv.

Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå av og til evig tid."

Dette er gode ord og formidle til fulle kirker på 17. mai. Salmen tegner et bilde av den omsorgsfulle Gud som alltid står ved vår side og som verner livet. Hun er med både når vi fødes inn i denne verden og når vi skal forlate den. En Gud som rommer alt liv, alt som er

skapt og som vil møte oss når vi vender vår oppmerksomhet og våre øyne mot han. I dag skinner solen ute, det er en fantastisk vårdag, og jeg sitter i vinduet på en kafé og ser ut på alle menneskene som går forbi når jeg skriver dette. Det er et flott syn i et godt land. Jeg kjenner meg takknemlig for at jeg har fått vokse opp og leve her. Norge er kanskje aldri vakrere enn om våren. Vi er kanskje aldri gladere for at nok en vinter er over, og vi kan se frem til at vinterklær kan pakkes vekk, og sola kan få varme vinterblek hud. Det er en gave å leve i Norge selv om vi også har mange utfordringer, men for de aller fleste av oss har vi hverdager der vi har det vi trenger. Slik sett kan vi si at ordene fra salmen skulle vi kunne kjenne oss igjen i.

Likevel kjenner jeg meg litt provosert, for min egen del og når ser for meg, alle menneskene som kommer til kirken og hører disse ordene. Opplever de at Gud møter dem slik? Klarer vi som kirke å formidle et slikt Guds bilde eller kommer vi til kort. Ordene om Guds omsorg og alt Gud gir oss utfordrer også oss til å gjøre likedan mot vår bror og søster, slik også våre materielle verdier utfordrer oss i Norge til nestekjærlighet og til å kunne bidra til å gi hverandre et verdig liv. Guds omsorg er en stor gave - den kan vi motta med frimodighet og takknemlighet - den kan også deles, det er nok til alle.

Salme 121

Salme 121 er en tillitssalme som er en subtype av klagesalmene, en annen subtype er takkesalme. De er enten individuelle slik vår salme 121 eller kollektive. Det er et skifte mellom 1. person i vers 1-2 til 2. person i vers 3-8, og derfor har en del kommentarer foreslått at vi kan ha med å gjøre en dialog mellom en menighetsmedlem og en prest, som sier en velsignelse som minner om 4. Mos. 6:24-26 over en pilegrim.

Strukturen er:

Vers 1-2: Gud skaperen

Vers 3-8: Gud som verner og beskytter

Vers 1: "til fjellene" stedet Gud holder til (Salme 48.2-3; 87:1-2; både det himmelske fjell og Sion er antydnet) Salme 123:1; 134:3.

Vers 1-2: "min hjelp" I Salme 124:8 og 146:5-6 og her er guddommelig hjelp det samme som frelse.

Vers 3-4: Gud som våker og verner står i kontrast til de følelser som blir uttrykt i Salme 44:24 og Elia som gjør narr av Baal i 1. Kongebok 18:27 - "kanskje han sover."

Vers 5-6: "solen skal ikke stikke deg om dagen" 2. Kongebok 4:19 og Jesaja 49:10 har referanser til solstikk.

Vers 7-8: Disse versene danner en enhet med vers 1-2 ved å repetere verbet "komme"

Preken

En måte å bygge opp prekenen på er å bruke setninger fra salmen som overskrifter.

Jeg løfter mine øyne opp til fjellene, hvor skal min hjelp komme fra?

Hvor og når roper vi etter hjelp fra Gud, trenger vi hans hjelp? For noen er det kanskje en naturlig ting en gjør ofte, for andre er det kanskje svært sjelden en opplever at en trenger Guds hjelp. Er Gud til å stole på? Mange stiller det spørsmålet og derfor kan det være et viktig tema å ta opp, nemlig hva er tillit og hvorfor er det så vanskelig? En av lesetekstene er fra Marias lovsang. Jeg tenker at hennes mot og tillit når hun får oppdraget om å bli mor er en av de største fortellinger om tillit jeg vet om. Tillit er vanskelig - det er et stort ord med et ennå større innhold. Vi kommer til verden fulle av tillit som små sårbare barn som legges i hendene på mer eller mindre undrende foreldre. Vi

er ute av stand til å ta vare på oss selv og er overgitt til å stole på den verden vi kommer til. Tillit til Gud og til mennesker er noe vi er skapt med. Men dessverre opplever vi at ikke alle er til å stole på og vi gjør erfaringer av å bli sviknet og såret. Disse erfaringene spiller oss også et puss i møte med Gud. For kan Gud være den som er til å stole på, til tross for våre erfaringer av det motsatte når det gjelder mennesker. Det kan være vanskelig å skjønne eller klare å stole på. Vi kan ikke vite - bare tro og håpe. Tillit kan aldri kreves, bare vinnes og fortjenes. Gud vet det, og hans strategi er derfor ikke påbud, som "bøy kne", "tjen meg" eller "gjør som jeg sier" da.....

Gud valgte en helt annen vei. Han valgte å bevise sin kjærlighet til oss, ved å sende Jesus for å vinne tilbake vår tillit. For å vise oss at han var til å stole på, og at når vi vender øynene til han er han der.

Herren skal bevare deg fra alt ondt og verne ditt liv.

Hva vil det si at Gud bevarer oss fra alt vondt og verner vår liv? Er det slik? Det ville nok komme mange innvendinger på det også, viss vi slapp ordet fritt. Det er viktig å si noe om hvordan Gud tar vare på oss, og at det ikke betyr at han tar oss ut av verden og alt vi opplever på godt og vondt, men at Gud aldri holder tilbake sin omsorg for oss uansett hva vi opplever. Vi kan be han hjelpe oss når vi har det vanskelig og noen ganger handler det om å få hjelp til å holde ut, og til å komme igjennom det vi står i.

Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå av og til evig tid."

Dette er Guds løfte til oss. Et løfte som står der uansett hva vi måtte føle til en hver tid. Gud har skapt oss og han tar imot oss når vi dør. Tro er tillit til løftene. Håp om det gode.

Være øyne som speiler himmelen

Guds omsorg og kjærlighet til oss er noe vi kan ta imot med stor frimodighet, og som vi raust kan dele av. Vi er kallet til også å være øyne som speiler himmelen i møte med vår bror og søster, og som holder frem de verdier som Jesus har lært oss om nestekjærlighet, barmhjertighet og rettferdighet.

Familiegudstjeneste

Mange steder er det familiegudstjeneste på 17. Mai. Tematikken fra salme 121 er et godt utgangspunkt for en preken til barn også. Der som du liker fortellinger kan du enten skrive en om tillit og Guds omsorg eller finne en som allerede er skrevet. En annen innfallsvinkel er hvordan vi som mennesker kan speile Guds omsorg til oss i møte med andre mennesker nært og fjernt og at 17. mai og det å bo i et land som Norge utfordrer oss til å dele.

Gudstjenesten

De fleste steder er det nok mange tradisjoner knyttet til gudstjenesten denne dagen. Men dersom det ikke finnes noe særlig tradisjoner, eller en er åpen for nye kan en jo se for seg å utvide eller nytenke det allerede fastlagte opplegg. Her er en knippe salmer å velge fra - de tradisjonelle og noen som setter fokus på de gode gaver vi har fått som også kan deles.

Salmer

739 Gud signe vårt dyre fedreland
294 Gud skapte jorda med blomar og strå
740 Fagert er landet
763 Den blomstertid nå kommer
765 No livnar det i lundar
714 Intet er vårt, alt er ditt
051 Gud, lær meg å se
121 Pris være Gud

HILDE BARSNES

6. søndag etter påske

20. mai 2007

Johannes. 15,26-16,4a.

Haggai 2,3-9; 1.Peter 4,7-11

Dagen

På søndagen mellom Kristi himmelfartsdag og pinse ligger påske og gleden over oppstandelsen som et bakteppe for forkynnelsen. Samtidig ser vi fremover og venter at løftene om Ånden oppfylles. Dagen er preget av glad forventning. Jesus er ikke lenger synlig hos de troende, men kirken venter på den Hellige Ånd som nå skal veilede, styrke, samle og trøste kirken på vegne av dens Herre. Men samtidig ligger det alvor over dagens tema - ikke minst i forhold til dagens prekentekest: De første kristne opplevde forfølgelse og trakassering. Budskapet om Kristus ble motarbeidet. I denne situasjonen kalles menigheten til utholdenhet i troen.

Avskjed:

Prekentekesten er en perikope fra et avsnitt hos Johannes som vi kaller avskjedstaler (13,31-16,33). Disse er innrammet av fortellingen om fotvaskingen (13,1-31) og Jesu bønn (17,1-26).

Jesus forbereder disiplene på at han ikke kommer til å være synlig hos dem lenger. Likevel lover han kontinuitet. En dag skal de gjenforenes (14,1-14), i mellomtiden skal de kjenne nært fellesskap til ham (kap 15) gjennom en stedfortreder som skal sendes til de troende (kap 16).

Tekst:

Selv om teksten vår omfatter vers fra 2 kapitler så er den sammenhengende og enhetlig. Alt henger sammen med kap 15. Etter 16,4 begynner så et nytt avsnitt som handler om Åndes virksomhet i menigheten. Siden bibelens inndeling i kapitler og vers er sekundær kan vi godt se på 16,1-4 som en del av kapittel 15.

Perikopen vår understreker to forhold for tiden som kommer:

1. Jesus lar ikke disiplene forbli alene, han sender talsmannen, Ånden som utgår fra Faderen. Stemmen som gjennom Jesus har vitnet om Gud skal ikke tie. Tals-

mannen skal fortsette å forkynne evangeliets sannhet.

- Menigheten vil oppleve tunge tider, forfølgelse, lidelse, nød

De troendes forhold til sin fremtid er ambivalent. Den preges av både Guds løfter og andres motstand.

Midt i en fiendtlig verden blir menigheten trøstet og styrket gjennom talsmennenes vitnesbyrd. Styrket av dette kan så menigheten igjen vitne overfor verden.

Men verden vegrer seg til å ta imot Guds budskap (dette er et hovedpoeng for Johannes som han nevner allerede i prologen 1,9-13!) Saken er at Guds vesen er ukjent for dem som ikke tror på Jesus (16,3).

Ånden åpenbarer to forskjellige ting blant de troende og verden: Menigheten ser gjennom sitt møte med talsmannen at den skiller seg ut fra verden. De kjenner seg forfulgt og uglesett. Samtidig knyttes de enda tettere sammen med sin Herre som også var utsatt for forfølgelse og justismord.

Detaljer:

15,26-27: Jesus lover at Talsmannen skal komme. Han er sannhetens Ånd som holder Herrens ord levende i kirken. I Talsmannen er Jesus selv nærværende. Samtidig sies det at den utgår fra Faderen. Jesus bruker her få ord, men disse ordene rommer en hel treningstale.

Disiplene på sin side kommer til å vitne om Jesus - gjennom ord, gjennom kjærlighetsgjerninger og - som historien senere vi vise - gjennom martyrenes (vitnenes) blod. Menighetens vitnesbyrd står ikke i kontrast til Åndes vitnesbyrd, men skjer i hans kraft. Det betyr at åndens virksomhet ikke er uhistorisk og nærmest magisk, men er knyttet til Jesu person og virksomhet og skjer gjennom disiplenes aktive innsats.

16,1-4: Disiplenes virksomhet blir misforstått av verden og tolkes som et angrep på tradisjoner, maktstrukturer, trygghet. Den som hører blir nødt å ta stilling. Verdens svar blir forfølgelse. Vers 2 peker på en konkret historisk situasjon - skillet mellom disiplene og den jødiske menigheten. Men avvisning opplevde også Jesus. Dette blir en trøst for de troende. Disiplene minnes Jesu historie og ser

at han overvart lidelse og hat ved sin egen lidelse og død.

Ånden og verden:

Teksten er delt i to: 1. del handler om Åndens virksomhet, del nr. 2 sier noe om Ånden og forfølgelse. Likevel står ikke de to delene isolert ved siden av hverandre, men danner en helhet. Det er fordi Gud sender Ånden at kirken kommer i konflikt med verden. I møte med Ånden blir verdens mangel på kjærlighet og dens avstand fra Gud synlig. Verden kjenner seg avslørt og reagerer med aggresjon.

På den andre siden er det Ånden som gjør at den forfulgte menigheten klarer å stå i denne situasjonen uten å miste troen. Den som blir utsatt for overgrep pga. troen sin får Guds løfte om at Ånden vil bistå med styrke, tro og trøst.

Johannes og vi:

Situasjonen til Jesu disipler kan overhode ikke sammenlignes med våre liv. Vi er ingen forfulgt minoritet. Grunnloven har garantert trosfrihet for alle mennesker i lang tid, og enn så lenge står Den norske kirke gjennom grunnlovens bestemmelser i en spesiell og nær relasjon til staten. Vi kan derfor ikke nærme oss teksten på en så direkte måte at denne forskjellen viskes ut. Så hva gjør vi?

Det går selvfølgelig an å fortelle om kristne i andre deler av verden som har det på samme måte som menigheten til Johannes. Min erfaring er imidlertid at misjonærshistorier og helgenfortellinger ikke fungerer særlig godt i en folkekirkelig sammenheng. De beskriver ikke vår situasjon og skaper derfor heller avstand enn nærhet.

Det vi imidlertid har erfaring med er to forhold:

- Jesu ord og Åndens virksomhet skaper skiller, mennesker kan reagere med avstand, irritasjon, likegyldighet og sinne. På mange måter er kristendommen en motkultur i dagens samfunn. Troen aksepterer ikke alt, peker på urettferdighet, kan være kritisk til samfunns-makt og peker på mangel på kjærlighet og nødvendighet for omtanke for de svake i samfunnet og i verden. Dette kan provosere også dagens maktmennesker.

2. Også i dag har Ånden den funksjonen at den styrker troen når folk opplever motstand i livet. Den som har det vondt trøstes. Dette løftet er gitt både til kirken og til den enkelte troende. Den som ikke får svar på alle hvorfor-spørsmålene vil få trøst av talsmannen. "Salige er de som sørger, for de skal trøstes. Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden. Salige er de som hungre og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes."

En preken vil være troverdig dersom det blir tydelig at predikanten selv er båret av denne trøsten.

Åndens trøst:

For 400 år siden ble salmedikteren Paul Gerhardt født. Han ble en av de viktigste representanter for luthersk salmetradisjon. Hans verk hadde stor innflytelse på bl.a. Kingo, Brorson og Landstad. Gerhardt skrev salmer som "O hode høyt forhånet", "Velt alle dine veier" og "Er Gud for meg så trede".

Tiden han levde i var urolig. Han opplevde hele 30-årskrigen. Hjemtraktene hans ble vekselvis overfalt herjet av katolske og svenske tropper. Rundt 30% av befolkningen døde. Da krigen endelig var slutt kom pestepidemien, og da den var over opplevde han flere private tragedier. Mellom 1661 og 1668 måtte han følge flere barn og sin kone til graven. I denne perioden kommer han også i konflikt med fyrsten og mister sin stilling i Berlin. Men midt i all denne elendigheten er han mest opptatt av å trøste mennesker rundt seg. På en varm og nær måte minner han menigheten om at døden ikke har det siste ordet i denne verden. Tilliten han selv har til Gud i den vanskelige tiden sprer han videre. I 1651 gir han ut en salme han skrev over bibelverset "Legg din vei i Herrens hånd, stol på ham, så griper han inn. (Sal 37,5)" I over 350 år har "Velt alle dine veier" formidlet trøst og gitt håp til mennesker som i utgangspunkt ikke turde håpe på noe som helst lenger. Ikke for å døve ned smerten, men for å gi dem et nytt fundament for livet.

Gudstjenesten:

Trøst i motgang og blikket rettet mot Jesu løfter må stå sentralt denne gangen. Jeg selv ønsker å bruke Gerhardts salmer for å understreke hovedbudskapet i tekster og preken. Salmeddelen kan da se ut som følgende:

460/461, 1-3
460/461, 4-8
460/461, 9-11
460/461, 12
121
324,1-4
324,5

ERNST-MODEST HERDIECKERHOFF
Sokneprest i Skårer

Pinseaften

26. mai 2007

*Jes 55,1-3. 1.Kor 12,7-13.**Prekentekest: Joh 7,37-39***Bønn for- og før pinse***Kom, Guds egen andedråkt,
kom, du rena, varma fläkt
av Guds rikets ljuvlighet.**Kom och fyll vår fattigdom,
kom med all din rikedom,
kom och lys vår vilshenhet.**Gjut ditt mod i rädda bröst,
bo i oss och var vår tröst,
bli vår värme, bli vårt stöd,**vilan när vår nöd blir lång,
frihet mitt i livets tvång,
svalka mitt i smärtans glöd.**Ande, salighetens ljus,
gläd vårt hjärta med ditt rus,
bli dess tysta jubelskri.**Utan dig är allting dött,
åldrat, krafllöst, tomt och trött
under tidens tyranni.**Tvätta rent det fläckade,
vät med dagg det torkade,
läk vår oros djupa sår.**Väck till liv det domnade,
värm ur död det stelnade,
samla dem som vilse går.**Kom med enhet, kom med frid,
gör vår tid till hoppets tid,
andas i vår längtans bön.**Gör oss visa av ditt råd,
gör oss goda av din nåd,
ge oss härlighetens lön.*

Pinsetekst fra 1200-tallet (gjengitt i "Tradition och liv" Martin Modeus Verbum2000).

Pinseaften "har liten betydning i vårt kirke-år" skriver Tore Kopperud på sin vandring gjennom kirkeåret, og fortsetter "Slik behøver

det ikke å være". Og det er jeg hjertens enig i. Derfor begynte jeg denne betraktningen med en gammel bønnetekst som jeg synes er utrolig rik. - For å understreke potensialet i forberedelsens mulighet! Det gjelder nemlig på pinseaften som på alle dager: Grip dagen! Men kanskje er det nærmeste mange av oss vil komme en gudstjeneste på pinseaften en vigselshandling lenge før det er blitt aften. Ja, bønnen over kan kaste et fantastisk overlys over innstiftelsen av et ekteskap. Det gjelder ikke bare bønnen over, men også mange salmer: Pinse og vigsel har samme tema: Kjærligheten som gis oss av Gud kommer oss i møte på en spesiell måte. Skaper en kirke. Skaper et ekteskap. Sammenheng, ordning, høytid, tradisjon. Han er min brudgom - jeg er hans brud. Kjærlighet er lysets kilde! Kjærlighet er livets rot!

Vandring mellom høytidene

Om man verken har andaktsstund eller gudstjeneste kan en bruke disse tekstene for enkle opplegg for egen oppbyggelse, for stab eller frivillige medarbeidere eller for samlinger hvis en har ressurser til det. I Sverige kalles det "Pingstnovenan" - Ni dagers vandring fra Himmelfart til Pinse. Hver dags tema gir perspektiv i forventning om pinseunderet:

1. dag - Fredag.

Apg. 1,1-14 Vente på det som Faderen har lovt. Johs 14,15-26 Sannhetens Ånd blir hos dere, - i dere.

2.dag - Lørdag.

Apg. 8, 14-17 De la hendene på dem og de fikk Den hellige Ånd.

Markus 1, 9-11 Ånden kom ned over ham som en due.

3.dag - Søndag.

Apg. 10, 34-44 Den hellige Ånd kom over alle som hørte Ordet.

Lukas 4, 16-22 Herrens Ånd er over meg.

4.dag - Mandag.

Rom 5, 1-8 Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den hellige Ånd.

Johs 7, 37-40 (Vår tekst) Fra hans indre skal det - renne strømmer av levende vann.

5.dag - Tirsdag

Rom 8,14-17 Dere har fått barnekårets ånd som roper ABBA, Far!

Lukas 10, 21-24 I samme stund jublet han i Den hellige Ånd.

6.dag - Onsdag

Rom 8, 26-27 Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord.

Johs 16, 5-7 Dersom jeg ikke går bort kommer ikke talsmannen til dere.

7.dag - Torsdag

1. Kor 12,4-13 Alt dette virker den ene og samme Ånd.

Johs 14, 23-26 han skal lære dere alt.

8.dag - Fredag

Gal 5, 22-26 Åndens frukt

Johs 16,12-13 Han skal veilede dere til den fulle sannhet.

9.dag - Lørdag

Ef 4,30 -5,2 Ånden er det segl dere er merket med

Johs 20, 19-23 Han åndet på dem og sa: Ta imot Den hellige Ånd.

(*opplegg fra "bönboken" Verbum 2004*)

Tekst og kontekst

Vår tekst Johs 7, 37-39 står i en dramatisk kontekst. Det som var tema i stille, intime sjelesorgsamtaler; først med Nikodemus (3,5) og deretter med den samaritanske kvinne (4, særlig 7-15) er nå enn uredt proklamasjon inn i det offentlige rom: Det er tempelkringkasting av et hittil uhørt budskap og mange fant det helt uhørt: "Aldri har noe menneske talt slik som denne mannen!" (vers 46) - Og det er jammen sant, hør bare:

"Den som tørster, la ham komme til meg å drikke! Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som Skriften ha sagt, renne strømmer av levende vann"

Merk også at gode, gamle Nikodemus dukker opp igjen i vår kontekst før alle går hjem, hver til sitt (7,50).

Bevegelsen i Johannesevangeliet har ført oss opp til Jerusalem hvor det er kontroverser. Høytiden som det er snakk om her er den høstfesten i måneden tisri som spilte en stor rolle

i folkets liv. Innhøstingen, frukt og vindruer, ble akkompagnert med sang og jubel i vingårdene. Folk flyttet ut og bodde i løvhytter mens dette skjedde, derfor navnet løvhyttefesten. Til skikkene under festen hørte sereemonier med lys og øsing av vann. Dette er bakteppe for Jesu tale om seg selv som "levende vann" (vår tekst) og "verdens lys" (8,12 f).

Det er altså en vinter i mellom denne opptrøden i vår kontekst og påsken, som også evangeliet selv bevitner i en liten, frossen fotnote "*det var vinter*" (10,22).

Øsing av vann var i følge C. K. Barkett et tempelritual i Jerusalem der man brukte vann fra Siloa-dammen. Vannet ble fylt i en gullkaraffel og brukt til drikkoffersereemonier. Derfor er historien om den blindfødte og hans renselse i Siloa-dammen (i samme kontekst) kp 9 en viktig referanse og utdypning for oss. Nok om det. (Siloa betyr utsendt (9,7).).

Jesus er Guds utsendte, det levende vann, i ham innbyr Gud alle tørstende til å drikke av kilden til evig liv. Skriften som Jesus henviser til kan være Sak 14,8 eller Jesaja 55,1 (lesetekst) og/eller 58,11 og i det salmeliknende kapittel Jesaja 12,2-6 og vers 3 her. Jfr tempelsalmen 118,15f. Det levende vann er et element som har skapende krefter i seg selv. Også den drukne av Jesus blir selv kilde: En referanse til Ånden (vers 39) som også er et sentralt tema hos Paulus, særlig i Romerbrevet: 8,14-17 et viktig teologisk reflektert apropos til Jesu meget emosjonelle tempelkringkasting. Jesus som det nye tempel får igjen en viktig utdypning med tekst, kontekst og bakgrunn. Pinsedag er det nye tempels fødsel.

Det er nådens evangelium som proklameres med sterke bilder, lidenskapelig og favnende. Midt i en kontrovers som antyder at livet i Gud ikke er et liv befridd fra strid og lidelse, bebudes Ånden. Hjelp i all vår nød. Medvander i vår lykkes tid. Kraft i striden.

Grip hånden, Ånden, dagen! Proklamer det uhørte. Be om Åndens komme! Åndens inngripen i våre liv, i våre menigheter, i vårt folk. Det levende vann øses i tempelet; Der Jesus eksisterer, springer ut! Sisternen er for alle tørstende. Gjør det uhørte hørt slik at alle lengtende, tørstende, søkende kan høre med! Kast uhemma kring deg! *Just do it!* "*Her bli det liv!*"

Salmekilder til pinseaftenglede:

223 Kjærlighet er lysets kilde
 669 Kjærlighet fra Gud
 710 Vi rekker våre hender fram
 027 Gå gjennom byens lange rette gater
 029 Kom regn fra det høye
 0106 Vi er et folk på vandring

og den som vil, skal få livets vann for intet! Han som gir dette vitnesbyrd, sier: "Ja, jeg kommer snart." Amen. Kom, Herre Jesus! Vår Herre Jesu Kristi nåde være med alle!"

God pinse!

Det siste som sies

I Det nye testamentet - sies med utropstegn!
 Ånden og bruden sier: "Kom"! Og den som hører dette, skal si: "Kom!" Den som tørster, skal komme,

KJELL A. SKARTSETERHAGEN
 Sokneprest i Nittedal

DEN NORSKE KIRKE
 Hole kirkelig fellesråd

**Ledig 80% stilling som
 Menighetsprest/Prosjektleder i Hole prestegjeld.**

**Stillingen er delt i 40% menighetsprest og
 40% prosjektleder i trosopplæringsprosjektet.**

Arbeidet vil i hovedsak knyttes til

- Gjennomføring av trosopplæringsplanen
- Arbeid rettet mot skole og barnehage
- Vanlig prestedtjeneste
- Litt tjeneste rettet mot bygdas eldre

**Det vil bli utarbeidet en egen instruks for stillingen.
 Stillingen lyses ut i stillingskode 5226 prest og lønnes etter
 KA sin tariffavtale.**

Det følger ikke bolig med stillingen.

Søknadsfrist 27. april.

**Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til
 sokneprest Torunn Aschim på tlf. 90112787 eller
 kirkeverge Stein Helge Hammersbøen på tlf. 90982853.
 Fullstendig utlysning – www.hole.kirken.no**

**Søknad med kopi av attester/vitnemål sendes til:
 Hole kirkelige fellesråd
 Prestegårdsvn. 113
 3530 RØYSE**

UNIVERSITETSSYKEHUSET NORD-NORGE
DAVVI-NOROGGA UNIVERSITEHTABUOHCCIEVSSU

Universitetssykehuset Nord-Norge, Tromsø søker dyktige kandidater til følgende stilling

Sykehusprest

Fast 100 % stilling med tjenestested i Breivika, Tromsø.

Prestetjenesten er en egen avdeling og består av tre prester i Tromsø, en i Harstad og en i Narvik. Prestene i Tromsø deltar i døgnbasert vaktordning. Det legges vekt på pastoral-klinisk utdanning eller annen relevant kompetanse. Kvinner oppfordres til å søke.

Henvendelse: Sykehusprest Jens Boge, tlf. 77 62 60 90 (jens.boge@unn.no) eller Håkon Augdal, tlf. 77 62 60 93 (Hakon.Augdall@unn.no).

Fullstendig annonsetekst finnes på www.unn.no – Se også www.jobbnorge.no. Annonnene er tilrettelagt for elektroniske søknader, og vi anbefaler at du bruker dette. Dersom du ikke har tilgang til internett sendes søknaden til Universitetssykehuset Nord-Norge, boks 100, seksjon for personalservice, 9038 Tromsø. Søknad merkes 93/2007. Søknadsfrist: 20.04.2007.

CICEFO tt

STIFTELSEN KIRKEFORSKNING (KIFO) søker

FØRSTEKONSULENT/RÅDGIVER

i hel stilling. Formålet med stillingen er å legge til rette for virksomheten til de ansatte og i nettverket. Sammen med daglig leder utgjør stillingen KIFOs administrasjon.

Fullstendig utlysning: www.kifo.no ,
informasjon hans.stifoss-hanssen@kifo.no, tlf 23334730, frist 23 april

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Stavanger bispedømme

Tilsetninger i Stavanger bispedømme:

Jan Helge Gram Eggestøl f. 1962, Bjørgvin, er tilsatt som sokneprest i Ytre Stavanger prosti med særlig tjeneste i Hinna sokn.

Arnt Askildsen f. 1948, Sandnes, er tilsatt som sokneprest i Jæren prosti med særlig tjeneste i Frøyland og Orstad sokn.

Jorunn Kraft Vistnes, Randaberg er tilsatt som ungdomskonsulent 50% ved Stavanger bispedømmekontor.

De tilsatte har skriftlig bekreftet at de tar imot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

Sokneprest i Søndre Aker prosti - Nordstrand sokn.

Soknepresten har Søndre Aker prosti som tjenestedistrikt og Nordstrand sokn og Ljan sokn som tjenestesteder. Soknepresten må påregne å bistå med noen tjenester i prostiet. Nordstrand er protesete for Søndre Aker prosti, og prosten har en del av sin tjeneste knyttet til gudstjenester i kirker og institusjoner i Nordstrand/Ljan.

Nordstrand sokn har ca 13 500 innbyggere. De aller fleste er medlemmer av Den norske kirke.

Det er et nært samarbeid på flere områder med Ljan sokn (ca 4000 innbyggere).

Foruten sokneprest. betjenes menigheten av en kapellan som har storparten av sin tjeneste i Nordstrand med hovedansvaret for konfirmantarbeidet og ellers med ansvar for menighetens trosopplæring.

Soknepresten i Ljan samarbeider med kapellanen om konfirmantarbeidet og bistår ellers med tjenester i Nordstrand sokn og er en del av stabsfellesskapet der.

Det har lenge vært arbeidet med en utvidelse og renovering av Nordstrand kirke (1866). For tiden er man inne i en viktig fase når det gjelder dette, og den nye soknepresten vil bli en sentral medspiller i den videre prosessen. Ljan kirke er nylig delvis pusset opp innvendig.

Gudstjenesten er bærebjelken i begge menigheter. Det arbeides bevisst med både forberedelse og gjennomføring. I Nordstrand menighet preges gudstjenestene i særlig grad av menighetens rike musikalske liv. Kirkebesøket er gjennomgående godt. På grunn av Nordstrand kirkes begrensede romkapasitet, må det ofte holdes flere gudstjenester på søndagen, herunder en ungdomsgudstjeneste en kveld i måneden. Kirkebesøket i Ljan menighet er relativt godt, på linje med Nordstrand, folketallet tatt i betraktning. I Ljan kirke flyttes den ordinære gudstjenesten til kveldstid en søndag i måneden.

Årsstatistikken viser relativt stabile tall. I 2006 var det 136 dåp, 102 konfirmanter, 34 vigslers og 83 gravferder i Nordstrand sokn. For Ljan var tallene: 44 dåp, 28 konfirmanter, 7 vigslers og 9 gravferder.

De to menighetene ledes av hvert sitt menighetsråd, og ulike utvalg er tilknyttet rådene.

Visjonen for arbeidet i Nordstrand menighet er: Jesus Kristus kjent, trodd, elsket og etterfulgt.

Menigheten preges av stor aktivitet og gode tradisjoner, samtidig som det er behov for fornyelse.

Nordstrand menighet har en stor stab. Foruten de statsansatte prestene lønner menigheten egen barne- og ungdomsprest (100%), to diakonstillinger (100% og 50%), menighetspedagog (50%) og kantor (ca 40%). Fellesrådet lønner menighetsforvalter/daglig leder (100%, til sammen for begge menighetene), klokker (60%), kantor (ca 60%) og kirketjener (50%). I tillegg gjør frivillige medarbeidere en viktig innsats med administrative oppgaver på koret.

Ljan menighet har en mindre stab. I tillegg til stabene i de to sokn kommer personalet i tre menighetsbarnehager.

Det er to alders- og sykehjem i Nordstrand menighet, så langt betjent med hver sin sykehjemsprest i deltidsstilling. I tillegg kommer to sentre med eldreboliger som besøkes av prestene.

Det er tre barneskoler, en ungdomsskole, og en skole med 10 trinn i Ljan og Nordstrand. Prestene i de to sokn deler ansvaret for kontakten med skolene mellom seg.

I begge sokn er det også et godt samarbeid med ulike lag i lokalmiljøet, og det er en intensjon å

bygge dette samarbeidet videre ut. Normisjon har et bedehus på Nordstrand.

Arbeidsoppgaver

- * Leder for prestatjenesten i Nordstrand sokn.
- * Være i turnus med kapellanen og soknepresten på Ljan om gudstjenester kirkelige handlinger. (Noen andakter ved institusjoner må også påregnes.)
- * Ha fast sete i Nordstrand menighetsråd og være varamedlem i Ljan menighetsråd
- * Ha ansvar for samarbeidet med en barne-skole og en 1-10-trinns skole.
- * Delta i prostiets beredskapsordning.
- * Ledede lokale prestemøtene, tverrfaglige møter i staben og selv delta på månedlige sokneprestmøter under ledelse av prosten.
- * Soknepresten har fungert som prestens faste vikar. Ordningen er under vurdering.

Personlige egenskaper

- * Visjonær og arbeidsglad medarbeider som ønsker å forkynne sentralt og livsnært, med syn for åndelig fornyelse og menighetsbygging
- * Vilje til å utøve et strategisk lederskap, evne til samarbeid og til å inspirere medarbeidere
- * Administrativ dyktighet, innstilt på å stimulere til frivillighet, og sammen med andre medarbeidere bidra til et bærekraftig dåpsopplæringsarbeid, en diakonal profil og et utvidet kulturtilbud.
- * Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Diverse arbeidsforhold

- * Stillingsbrøk: 100%

Kvalifikasjoner

- * Cand.theol med praktikum.
- * Ledererfaring.
- * Målformen er bokmål.

Vi tilbyr

- * Stillingen lønnes i kode 0930 - Sokneprest i lønsspennet l.tr. 51- 68.
- * Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.
- * Godtgjøringer etter gjeldende regelverk
- * Bedriftshelsetjeneste
- * Soknepresten har eget kontor i menighets-senteret ved siden av kirken sammen med

den øvrige staben, prost og prostesaksbehandler.

- * Det følger tjenestebolig til stillingen. Dette er en større terrasseleilighet som eies av menigheten, og som ligger i nærheten av endestasjonen for Ljabru-trikken.

For informasjon om stillingen, kontakt prost Tore Kopperud, fung. sokneprest Per Olav Vangen eller prostesaksbehandler Sigrid Schjander-Larsen, tlf. 23 16 72 80.

I menigheter med flere prester har Oslo bispedømmeråd lagt vekt på representasjon av begge kjønn i prestekollegiet. Oslo bispedømmeråd ønsker flere kvinner i ledende prestedstillinger. Kvinner oppfordres til å søke.

Vi foretrekker elektroniske søknader levert via vårt elektroniske søkesystem. Det vises til Oslo bispedømmes hjemmesider www.kirken.no/oslo/ - for informasjon om søknadsprosedyre kontakt personalrådgiver Elise Sandnes 23301174 eller personalrådgiver Mette Kristin Brenna 23301172.

Oslo bispedømme

Sokneprest i Søndre Aker prosti - Ormøy sokn.

Soknepresten har Søndre Aker prosti som tjenestedistrikt og Ormøy sokn og Bekkelaget sokn som tjenestesteder.

I alt er det ca. 16 000 innbyggere bosatt i soknene, som ligger i Nordstrand bydel. Ormøy sokn har ca. 3000 innbyggere, hvorav 2 300 er medlemmer av Dnk. Ormøy har fra gammelt av vært en del av Bekkelaget sokn. (10 100 medlemmer). Menighetene har fremdeles et nært samarbeid.

Ormøy sokn har egen kirke (1893). Foruten organist og kirketjener i deltidstillinger, har Ormøy felles administrasjon med Bekkelaget sokn. Menighetsforvalter og klokker har ansvar for begge sokn som sammen betjenes av 2 sokneprester og en kapellan. Bekkelaget menighet har tilsatt sykehjemsprest på Bekkelagshjemmet i 20%.

Soknepresten deltar på stabsmøter for Ormøy og Bekkelaget og vil ha eget kontor som ligger ved Bekkelaget kirke (1923).

Det er forordnet gudstjeneste to søndager i måneden i Ormøy og hver søn- og helligdag i Bekkelaget kirke. En søndag i måneden er det også kveldsmesse i Bekkelaget kirke.

I området Simensbråten/Ekeberg ligger SEM-huset (samlingssted for Simensbråten/Ekeberg Menighetskrets). Her er det gudstjeneste to søndager i måneden, med et noe friere opplegg. Frivillige medarbeidere tar et vesentlig ansvar i planlegging og gjennomføring av mange gudstjenester rundt om.

I Bekkelaget og Ormøy menigheter var det i 2006, 130 gravferder, 189 dåp og 45 vigslar. Tidvis holdes egne dåpsgudstjenester. Det er årlig ca. 130-140 konfirmanter, med leir i august og konfirmasjonsgudstjenester i august/september. Menighetene og prestene samarbeider om konfirmentarbeidet.

I de to soknene er det tre barneskoler, en ungdomsskole og en videregående yrkesrettet skole.

I Ormøy menighet er arbeidet konsentrert rundt den vakre, gamle trekirken, under mottoet "Flere folk i kirken". Her er et barnekor ledet av organisten. En idékomite arrangerer hver måned formiddagstreff i kirken.

I kirken arrangeres også jevnlig "Skumringsseilas"; konserter og liknende arrangementer

med et bredt nedslagsfelt. For egne midler har menigheten installert nytt orgel.

Bekkelaget menighet har i løpet av de siste to år satt i verk en strategi under slagordet: "Du hører til!" Menighetsarbeidet bygger på verdiene Raushet, Fellesskap og Mangfold, og satsingsområder er Gudstjeneste, Trosopplæring og Diakoni.

I området Simensbråten/Ekeberg er menighetsvirksomheten ledet av et lokalt menighetsutvalg, SEM-komiteén.

Bekkelaget menighet driver en menighetsbarnehage og har flere diakonale institusjoner: Bekkelagshjemmet, et sykehjem med 52 beboere og dagsenter drives av Kirkens bymisjon. Det er dessuten to seniorsentre i området. Det ene, SEM seniorsenter, drives av Bekkelaget menighet.

KFUM har et stort arbeid knyttet til KFUM-hallen like ved Bekkelaget kirke, og mange i menighetene er engasjert her.

Det holdes ukentlige tekstgjennomgørelser, prostivise samlinger og månedlige sokneprestmøter under ledelse av prosten.

Arbeidsoppgaver

- * Leder av prestetjenesten i Ormøy sokn.
- * Være i turnus med soknepresten og kapellanen i Bekkelaget sokn om gudstjenester og kirkelige handlinger under ledelse av soknepresten i Bekkelaget.
- * Ha fast sete i Ormøy menighetsråd.
- * Sammen med menighetens diakoniråd ha ansvar for en besøkstjeneste.
- * Ha ansvar for kontakten med Nedre Bekkelaget skole.
- * Delta i prostiets beredskapsordning.
- * Delta i de lokale prestemøtene og de månedlige sokneprestmøtene under ledelse av prosten.

Personlige egenskaper

- * Gode evner som liturg og forkynner og vilje og evne til å drive et dynamisk gudstjenestearbeid i samarbeid med andre ansatte og frivillige.
- * Kompetanse og bred erfaring innenfor diakoni og sjelesorg.
- * Kontaktskapende evner, bidrag til trivsel og evne til å inspirere til engasjement og gode samarbeidsforhold.

- * Gode lederegenskaper og evne til å arbeide både selvstendig og i team.
- * Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Diverse arbeidsforhold

- * Stillingsbrøk: 100%

Kvalifikasjoner

- * Cand. theol. med praktikum.
- * Ledererfaring
- * Målformen er bokmål

Vi tilbyr

- * Stillingen lønnes i kode 0930 - Sokneprest i lønsspennet l.tr. 51- 68.
- * Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.
- * Godtgjøringer etter gjeldende regelverk
- * Bedriftshelsetjeneste
- * Soknepresten har eget kontor i lokalene til Bekkelaget menighet.
- * Det følger ikke tjenestebolig med stillingen, men Bekkelaget menighet kan være behjelpelig med å skaffe bolig.

For informasjon om stillingen, kontakt prost Tore Kopperud tlf. 23 16 72 80, sokneprest Sverre Bang, tlf. 21 93 88 88 eller proste-saksbehandler Sigrid Schjander-Larsen, tlf. 23 16 72 80.

I menigheter med flere prester har Oslo bispedømmeråd lagt vekt på representasjon av begge kjønn i prestekollegiet. Oslo bispedømmeråd ønsker flere kvinner i ledende prestestillinger. Kvinner oppfordres til å søke.

Vi foretrekker elektroniske søknader levert via vårt elektroniske søkesystem. Det vises til Oslo bispedømmes hjemmesider www.kirken.no/oslo/ - for informasjon om søknadsprosedyre kontakt personalrådgiver Elise Sandnes 23301174 eller personalrådgiver Mette Kristin Brenna 23301172.

Borg bispedømme

Prostiprest i Nedre Romerike prosti i Borg bispedømme.

Det er ledig en nyopprettet 50% stilling som prostiprest i Nedre Romerike prosti i Borg bispedømme.

Stillingen er primært knyttet til kirkelige handlinger i prostiet.

Prosten er prostiprestens nærmeste overordnede.

Den som tilsettes bør ha erfaring som menighetsprest og ha en viss kjennskap til de administrative rutinene ved et prostekontor. Han/hun bør ha evne til å arbeide selvstendig og ha god fremstillingsevne både skriftlig og muntlig.

Ved tilsetningen vil det bli lagt vekt på personlig egnethet.

Prostipresten vil få kontor plass på Sten menighetshus i Skedsmo.

Det følger ikke tjenestebolig med stillingen.

Målform i kirke og skole er bokmål.

I Borg bispedømme er det et godt etablert veiledningsapparat.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lyses ut i stillingskode 0922 kapellan/0930 sokneprest i lønsspenn 44-58.

Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse etter gjeldende regler.

Tilsetting skjer i henhold til gjeldende regelverk. Stillingsinnehaver må forholde seg til de endringer som måtte komme som følge av tjenesteordning for menighetsprester.

Nytt tjenstedistrikt og tjenestested forutsetter godkjenning i Borg bispedømmeråd.

Nærmere opplysninger fås på Borg bispedømmekontor, tlf. 69 30 79 00 eller hos prosten, tlf. 93 03 29 09.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester, må være Borg bispedømmeråd, Postboks 403, 1601 Fredrikstad i hende *innen* 27.04. 2007.

Agder og Telemark bispedømme

Kirkefagsjef ved Agder og Telemark bispedømmekontor.

Agder og Telemark bispedømme dekker fylkene Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder og består i dag av 11 prostier og 142 sokn.

Agder og Telemark bispedømmekontor er et servicekontor som utfører tjenester på vegne av biskop og bispedømmeråd. I tillegg til arbeidsgiveransvar for stiftets prester, utøver kontoret forvaltningsoppgaver for Kultur- og kirkedepartementet og opererer som en støtte for menighetenes valgte, tilsatte og frivillige.

Ved Agder og Telemark bispedømmekontor er det ledig 100% stilling som kirkefagsjef.

Kirkefagsjefen er leder for avdeling for kirkeliv og inngår i kontorets ledergruppe.

Avdeling for kirkeliv har som hovedoppgave å bidra til vekst og utvikling i det menighetsbyggende arbeid lokalt og regionalt og ivareta forvaltningsmessige oppgaver innenfor det kirkefaglige området.

Viktige oppgaver vil være:

- Bistå biskopen i utøvelse av tilsynsfunksjonen, herunder planlegging og gjennomføring av visitaser.
- Strategiarbeid, planlegging og menighetsutvikling.
- Rådgivning i forhold til tilsatte og frivillige medarbeidere i menighetene, herunder også fellesråd og kirkeverger og proster i deres lederoppgaver.
- Saksbehandling og saksforberedelse til bispedømmerådet i kirkefaglige saker.
- Prosjektarbeid og samspill mellom ulike faggrupper og aktører i kirken.

Det vil bli lagt vekt på evne til å inspirere og motivere, til samarbeid og teambygging og til kirkestrategisk tenkning, samt gjennomføringsevne og fokus på resultater.

For stillingen kreves høyere utdanning, fortrinnsvis teologisk embetseksamen, lederkompetanse og bred kjennskap til Den norske kirke. Erfaring fra tjeneste som menighetsprest eller annen relevant tjeneste vil bli tillagt vekt.

Den som tilsettes må være medlem av Den norske kirke.

Søkere må opplyse om de kan bruke begge målformer.

Stillingen er plassert i stillingskode 1211, lønnstrinn 55-63 i Statens regulativ. Pensjons-innskudd. Reise- og diettgodtgjørelse etter statens satser.

Nærmere opplysninger om stillinger kan en få ved å henvende seg til Agder og Telemark bispedømmekontor ved biskop Olav Skjevesland, stiftsdirektør Tormod Stene Hansen eller personalsjef Torbjørn Køhn tlf. 38 10 51 20.

Søknad med kopi av vitnemål, attester m.m. må være kommet til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand, innen 18. april 2007.

Kvinner oppfordres til å søke. Søknaden skal inneholde referanser og oversikt over utdanning og praksis (CV).

Stavanger bispedømme

Utlysing av vikar prostiprest 50% i 2 år i Karmøy prosti med særlig tjeneste i Avaldsnes sokn.

Det er ledig 2-års vikariat i 50% stilling som prostiprest i Karmøy prosti, med særlig tjeneste i Avaldsnes sokn fra 20.august 2007.

Avaldsnes ligger sentralt langs Karmsundet og har lange historiske røtter. Nordvegen Historiesenter forteller historien om Avaldsnes som Norges eldste kongesete. Olavkirken er et symbol for de lange kristne tradisjoner som har vært i området og som menigheten vil gjøre levende i møte med dagens mennesker:

Avaldsnes menighet ønsker å være et levende, inkluderende fellesskap som gjør mennesker til etterfølgere av Jesus.

Dette vil menigheten gjøre gjennom:

- Diakoni som lindrer nød og bygger inkluderende fellesskap/møteplasser.
- Gudstjenesteliv som berører, frigjør og utrufter
- Trosopplæring som gir vekst i liv og tjeneste

Avaldsnes menighet har i overkant av 4000 innbyggere. 3886 av disse er medlemmer av Den norske kirke. Det er en stor aktivitet i

menigheten i alle aldersgrupper med et rikt menighets- og organisasjonsliv. Menigheten har et nært samarbeid med Avaldsnes og Håvik KFUK-KFUM i barne- og ungdomsarbeidet om kor, klubb og speidervirksomhet. I tillegg er det søndagskole- og KRIRK arbeid. Mer informasjon finnes på www.karmelu.com. Det er et godt samarbeid mellom kirke og skole, idrettslag og andre organisasjoner i bygda.

Menigheten har en flott gammel steinkirke fra 1300-tallet og det er fire bedehus som ligger i Kvalavåg, i Visnes, på Håvik og i Avaldsnes sentrum. Bedehuset Karmel er som et menighets hus med kontorer for menighetens ansatte. Karmel brukes også til barne- og ungdoms arbeidet samt andre menighetsarrangement. Det er gudstjeneste hver søndag i menigheten, en søndag i måneden er det "anderledes gudstjeneste" på Karmel. Denne er godt tilrettelagt for familier og er lagt opp annerledes enn den tradisjonelle gudstjenesten. Menigheten vil framover ha fokus på arbeid blant yngre voksne som samlivskurs og temakvelder der prostipresten kan være en naturlig medarbeider.

I 2006 var det i Avaldsnes sokn 86 dåp, 50 vielser, 54 konfirmanter og 9321 deltakere på gudstjenester. Det er et betydelig antall dåp og vielser av personer som bor i andre sokn.

Menigheten har administrasjonsleder, kateket, kantor, og for tiden sivilarbeider. I tillegg er det følgende 50% stillinger: ungdomsarbeider, diakonimearbeider og kirketjener. Prosten, som også er sokneprest, har 60% stilling som menighetsprest i Avaldsnes. Sammen vil prost og prostiprest utgjøre en hel menighets prest stilling i Avaldsnes og fordele arbeidet mellom seg. Prostipresten vil få selv stendige oppgaver i menighetsarbeidet. Prostipresten vil få noen tjenester i prostiet for øvrig, mest knyttet opp til samarbeidet mellom Avaldsnes, Torvastad og Norheim sokn.

Avaldsnes menighet søker en prest som trives sammen med ulike aldersgrupper og som prioriterer menighetsfellesskap og gudstjenesteliv høyt.

Den som tilsettes vil få anledning til å påvirke om arbeidet fordeles på noen dager hver uke eller på hele uker med arbeid og hele uker med fri.

Prostipresten inngår i kollegafellesskap med

til sammen 10 prester i prostiet.

Målform er bokmål. Det er ikke knyttet boplikt til stillingen.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

a. etter de endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt

b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Stillingen lønnes etter stillingskode 0930, ltr. 51-68

Søknadsfrist: 27.04.2007

Søknad, CV og vedlegg sendes Stavanger bispedømmeråd/ Fellestrådene i Stavanger bispedømme, postboks 629, 4003 Stavanger.

CV vil bli brukt som utvidet søkerliste. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ønsker sitt navn offentliggjort må det eventuelt føres på CV.

Referanser føres på søknaden.

Spørsmål vedr. stillingen kan rettes til prost Helge S. Gaard tlf: 52 81 20 59 eller stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70.

disponerer til sammen 32,2 årsverk. I tillegg til prosten er det 9 menighetsprester i prostiet, hvorav en prostiprest.

Prosten har kontorfellesskap med kirkevergen i Stjørdal og øvrige tilsatte som gjør tjeneste i Stjørdal, herunder 2 sokneprester, prostipresten, diakon og kateket. Prosten er medlem i Stjørdal kirkelige fellestråd og gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter. Prosten er for tiden medlem i Stjørdal menighetsråd, men det tas sikte på at en annen prest skal overta denne oppgaven.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder. Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster samt

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v., herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, embetsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene for pensjon og aldersgrense.

Opplysningsvesenets fond er innstilt på å anskaffe bolig, noe som vil utløse boplikt.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Lønn i l.tr. 65-70. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknaden sendes tjenestevei til Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 Oslo. *Søknadsfristen er 11. mai 2007.*

Nærmere opplysninger kan finnes på:

www.kirken.no/nidaros,

www.kirken.stjordal.no,

www.stjordal.kommune.no og fås ved henvendelse til prost Knut Skogrand tel. 74834220 eller stiftsdirektør Kristian Stendahl tel. 73539100.

Nidaros bispedømme

Embetet som prost i Stjørdal prosti i Nidaros bispedømme.

Embetet som prost i Stjørdal prosti i Nidaros bispedømme er ledig.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse og utfører de gjøremål som tilligger prosteembetet.

Embetet som prost i Stjørdal setter særlige krav til personlig egnethet, vilje og evne til samarbeid og medarbeiderskap, til å motivere medarbeidere og menigheter og til å medvirke til å virkeliggjøre bispedømmets strategiplan "Kirken i Nidaros - sammen underveis".

Stjørdal prosti har om lag 40.000 innbyggere. Prostiet omfatter Stjørdal, Malvik, Meråker, Selbu og Tydal kommuner. De kirkelige fellestrådene i disse kommunene

Sør-Hålogaland bispedømme

Prost i Lofoten prosti i Sør-Hålogaland bispedømme.

Embetet som prost i Lofoten prosti i Sør-Hålogaland bispedømme er ledig.

Sør-Hålogaland bispedømme sin visjon er "Vårherre i vårres verden", og bispedømmerådet har vedtatt gudstjenesteliv, medarbeiderskap og trosopplæring som prioriterte satsningsområder.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet og sørger for samvirke mellom prestatjenesten og de kirkelige rådenes virksomhet. Proste-funksjonen er en hovedoppgave samtidig som prosten går inn i de kirkelige tjenester i prostiet i turnus med sokneprestene. Ny tjenesteordning for menighetsprester er innført i bispedømmet.

Lofoten prosti omfatter de 12 soknene i kommunene Flagstad, Moskenes, Vestvågøy og Vågan. Prostiet har ca. 24000 innbyggere. I tillegg til prost er det tilsatt 8 prester i prostiet. Det er 38 tilsatte i fellesrådene, hvorav 14 i Vågan kirkelige fellesråd. Innenfor prostiet ligger 4 videregående skoler, folkehøgskole, Nordland kunst- og filmskole, sykehus og flere sykehjem. Det er et rikt kunst- og kulturliv i Lofoten.

Prosten har kontor i Svolve sammen med sokneprest, prostiprest og kirkeverge.

Det stilles krav om høy faglig kompetanse, motivasjon og vilje til samarbeid samt evne til medarbeiderskap og administrasjon. Ledererfaring og personlig egnethet vil bli vektlagt.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og arbeidsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene om pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører tjenestebolig med boplikt. Boligen ligger i Dalfaret 9 og har et bruksareal på 244 kvm. Boligen er bygd i 2002. Tomten er 750 kvm. Den som blir utnevnt, må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk og eventuelt flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Målformen i prostiet er bokmål. Stillingen er lønnet i ltr. 65-70. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Kvinner oppfordres til å søke.

Søknadsfristen er 11. mai 2007.

Søknaden sendes tjenestevei til Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 Oslo.

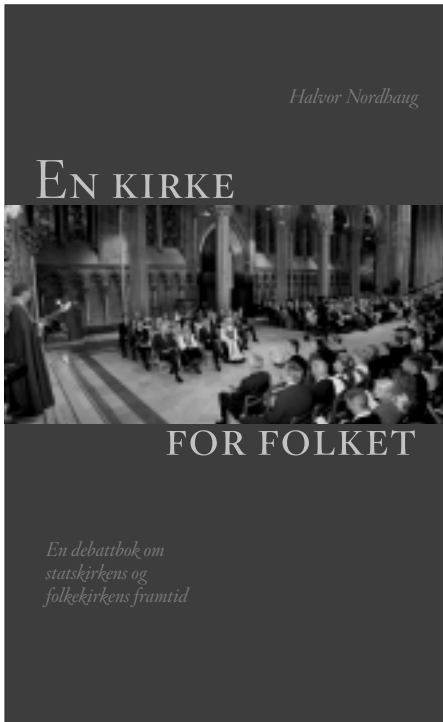
Nærmere opplysninger om embetet er å finne på bispedømmets hjemmesider, www.kirken.no/soer-haalogaland, eller ved henvendelse til Svolve menighetskontor tel. 75 42 03 60 eller Sør-Hålogaland bispedømmekontor tel. 75 54 85 50.

Aktuell bok fra Luther Forlag

Halvor Nordhaug

EN KIRKE FOR FOLKET

VIKTIG BOK I STATSKIRKE-DEBATTEN!

På det nåværende tidspunkt burde denne boka være et "must" for alle som er opptatt av kirkens stilling i det norske samfunnet for fremtiden.

Per Eriksen, Vårt Land

Boka anbefales sterkt.

Kjell Arne Morland,
Luthersk kirketidende

En kirke for folket er ei viktig bok som kan tilføre statskyrkje-debatten mykje godt.

Per Kristian Sætre,
Ung Teologi

Kr 148,-

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- +moms

ISSN 0332-5431

